

Fyrster, Sædet for tysk Flid, er her blevet løsrevet fra Hjemlandet“.

Det er den Stemning, som bærer Tyskland oppe nu, og den giver sig Udtryk militært paa de mest beundringsværdige Maader. Den egentlige Minister i Tyskland — det er neppe overdrevent — er ikke den Finansminister, som nu leder Tysklands havarede Finanser. Nej, den egentlige Minister er General v. Sekt, som arbejder i Krigsministeriet under Krigsminister Gesslers Overledelse, og Hr. General v. Sekts Plan gaar simpelthen ud paa dette ene: at sikre Tyskland alle Midler til paa ny at føre Krig, naar et gunstigt Øjeblik kommer, at sætte det i Stand til hurtigt at finde Elementerne til en stor Hær. Saa-danne Elementer foreligger allerede i stort Omfang. Tyskland har en Reserve af højt uddannede Mænd, en Reserve af Befalingsmandsrammer, en Organisation, som tillader en relativt hurtig Mobilisering. Det har fuldt tilstrækkeligt af Stabe, Divisionsstabe og Regimentsstabe. Det har et godt Materiel og en højt udviklet national Industri, som let kan tages i Krigens Tjeneste, og det har et udmærket udviklet Jernbanenet.

Overfor dette er der fra et fransk Synspunkt eet virksomt Middel, og det er Versailles-traktatens Bestemmelse om, at Rigsværnet skal være en frivillig Hær paa lang Frist. Jo længere Tid der gaar, desto flere af disse gamle prøvede Mandskaber fra Krigen vil der falde fra. Aldersgrænsen er saadant noget som 35—36 Aar; den kan ikke være højere, naar det skal være en mobil Hær; Følgen vil blive, at der kommer ganske nyt uøvet Mandskab ind i Hæren, som ikke er i Kontakt med de hidtil bestaaende militære Erfaringer og Traditioner, og det vil lidt efter lidt føre til, at den frivillige Hær bliver mere og mere adskilt fra den øvrige Befolkning, mister den nationale patriotiske Kontakt med den øvrige Befolkning, den Kontakt, som nu om Dage er en absolut, uomgængelig Fornødenhed, hvis en Hær overhovedet skal have Slagkraft i Krigstid.

Der findes af den interallierede Militærkommission fastsat en Bestemmelse om, at Engagementskontrakterne for Soldaterne af Rigsværnet skal indeholde Fotografier, men der er næsten ingen Engagementskontrakter, hvorpaa disse Fotografier forefindes. Det vil altsaa have til Følge, at naar en Hr. Müller har gjort Tjeneste en vis Tid, kan der komme en anden Hr. Müller og afløse ham, saaledes kan det gaa ustandseligt, og det er ikke mu-

ligt at kontrolere, om det er den senere eller den foregaaende Hr. Müller, der er inde. Paa den Maade kan denne Bestemmelse omgaas paa et væsentligt Punkt. Resultatet er blevet, at Rigsværnet, som fra de allieredes Side var tænkt kun at skulle være et Grænsegendarmeri, en Art højere Ordenspoliti, i Virkeligheden er blevet en Modelhær af første Rang, et Vidunder af militær Præcision. Den tæller 42 000 Underofficerer — 16 000 vilde være det normale for en Hær paa 90—100 000 Mand. Der er endvidere til Raadighed i Tyskland 184 000 Officerer. Den store Generalstab eksisterer ikke mere formelt, den er gaaet over til at blive „Heeresleitung“ i Krigsministeriet. Det store Krigsakademi er blevet splittet, men det eksisterer endnu, bevaret som 7 forskellige Distriktsakademier.

Ved Boulogne- og Spa-Konferencerne for et Par Aar siden blev det bestemt, at Tyskland skulde nøjes med at have 7 Infanteridivisioner, saaledes som Traktaten forudsætter. Det havde først prøvet at faa Infanteribrigader for hver af de efter Freden resterende 20 Armékorpsdistrikter. I Stedet blev det Tyskerne paalagt at nøjes med 7 Divisioner, men disse er paa en saadan Maade tredelte — 3 Regimenter, 3 Batailloner, 3 Kompagnier —, at der for hver 3 af de tidligere Armékorpsdistrikter nu bliver oprettet 3 Krigsdivisioner, idet Rigsværnet splittes ud som Rammer for disse nyformede Divisioner, saaledes at Tyskland paa denne Maade i alt kan faa 21 Krigsdivisioner. Ved Siden af Rigshæren har Tyskland Beskyttelsespolitiet, der er en Afløser af Noskes Sikkerhedspolitik, der blev oprettet som et Supplement til Rigsværnet.

Formanden: Jeg henstiller til Taleren at holde sig lidt nærmere til de Forsvarslovforslag, som foreligger til Behandling, og ikke saa indgaaende komme ind paa at kritisere et andet Lands militære Forhold og dets eventuelle Opfyldelse af Versailles-traktaten. Jeg synes, det ligger udenfor denne Forhandlings Ramme.

Holstein: Saa beder jeg den højtærede Formand undskyldte. Det forekom mig, at det var et Spørgsmaal af allerstørste Interesse til Belysning af, hvorledes Forholdene er i et Land, som dog har en stor og skæbnesvanger Betydning for Udviklingen i Europa i de nærmest kommende Aar. Men da det altsaa er blevet mig forbudt at tale om Tysklands nuværende militære Organisation, ved